

Bibel OCH BEKÄNNELSE

NR 3 2010 – ÅRGÅNG 24. LUTHERSKA BEKÄNNELSEKYRKANS TIDNING

- Varför går vi till nattvarden?
- Vilken gudstjänst behagar Gud?

BIBEL OCH BEKÄNNELSE

Lutherska Bekännelsekyrkans tidning.
Utkommer med 5 nummer om året.

Redaktion:

Ingvar Adriansson (red.), Øyvind Edvardsen,
Birgitta Erlandsson, Gunilla Hedkvist.

Redaktionens adress:

Bibel och Bekännelse, c/o Adriansson,
Släntvägen 10, 33135 Värnamo,
e-mail: in.adriansson@bredband.net

Redaktionssekreterare: Birgitta Erlandsson,
e-mail: b-erlandsson@tele2.se

Expedition: Eivor och Kerstin Waljö,
Lärkvägen 21, 33197 Värnamo,
e-mail: waljo@tanno.se

Internet: www.bekannelse.se, www.lbk.cc

Prenumerationsavgift 150 kr per år

och gåvor till tidningen: LBKs postgiro
22 73 36-5. Från utlandet: IBAN: SE 07 9500
0099 6042 0227 3365. BIC: NDEASESS.

Ange "pren." resp. "gåva till BoB" samt namn
och adress.

LUTHERSKA BEKÄNNELSE- KYRKAN (LBK)

• Lutherska Bekännelsekyrkan är en evangelisk luthersk kyrka som tror att Gud har skänkt hela världen glädjebudskapet om den försoning som skett i Kristus. Vi tror att Jesus Kristus till sin natur är sann Gud, att han har blivit människa för vår skull, levtt ett syndfritt liv, lidit och dött i vårt ställe och uppstått från de döda. Genom tron tar vi emot denna försoning, får förlåtelse för våra synder och har löfte om evigt liv tillsammans med Gud. Syftet med vår kyrkas existens är att föra vidare detta glädjebudskap, och att samlas kring predikan, dop och nattvard för att växa i den tro vi fått av Gud.

• Vår kyrkas tro har en enda grundval, nämligen det Ord som Gud har gett oss i Gamla och Nya testamentets heliga skrifter. Det är Gud själv som har inspirerat de mänskliga författarna till Bibelns 66 böcker, och därför ska dessa skrifter inte förstås som mänskliga produkter utan som Guds eget ord. Bibelns ord är den enda normen för sann kristen lära. Vi tror att Bibeln ska läsas utifrån dess egna anspråk och karaktär. Poesi ska läsas som poesi, historia som historia och så vidare.

• Vi bekänner oss till de lutherska bekännelse-skrifterna samlade i Konkordieboken från år 1580, eftersom vi funnit att de helt överens-stämmer med vår kyrkas enda grundval: Bibeln.

• Vår tro är inte ny, utan har funnits i alla tider, där människor har tagit till sig Guds ord och rättat sig efter det. Eftersom vi har förstått att vi är stora syndare inför Gud behöver vi Guds ords rena och klara undervisning, där förlåtelse och upprättelse skänks åt oss genom förkunnelsen av Jesu försoningsverk.

• LBK delar tro och kyrkogemenskap med KELK, den Konfessionella evangelisk-lutherska konferensen, som består av ett tjugotal kyrkor runt om i världen, bland annat Evangelisch-Lutherische Freikirche i Tyskland, Evangelical Lutheran Synod och Wisconsin Evangelical Lutheran Synod i USA. Tillsammans är vi omkring en halv miljon kristna i denna internationella gemenskap, och det är vår önskan att allt fler ska dela vår gemenskap, där Frälsaren Jesus och syndernas förlåtelse alltid står i centrum.

redaktionellt

Kallelsen till Guds rike är ämnet för andra söndagen efter trefaldighet. Evangelietexten talar om den stora fest som de allra flesta inte hade möjlighet att delta i. Prioriteringen var redan gjord. Något annat var viktigare än festen i Guds rike. Vi känner alla igen ursäkterna. De är många och i de flesta fall artiga: en annan gång, senare kanske, har inte tid, beklagar, förlåt. Detta är inget annat än att "spilla bort" nåden som Gud ger var och en av oss. Festen i Guds rike beskriver profeten Jesaja i sitt 26 kapitel som en fest utan dess like. Det är glädjen och gemenskapen som beskrivs där. Och ingenting fattas vare sig i glädjen eller i gemenskapen. En stor fest och en enda församling på en enda gång.

Bristfälligheternas och halvmesyrens tid är förbi och för att vi med våra jordiska sinnen ska förstå så använder Bibeln illustrationer från det jordiska livet. Det talas om bröllop, om att få sitta på troner och om ett hus med många boningar. Särskilda inrättningar som är nödvändiga och betydelsefulla här på jorden finns inte längre. Det finns ingen civil styrelse som ska straffa överträdare eftersom synden är borta. De onda skall inte leva bland helgonen för att plåga eller oro dem ty agnarna är skilda ifrån vetet.

De som kommit dit är de som lyssnat till kallelsen. De är alla födda på nytt och förenade med Kristus genom dopet. Hur är det med dig som läser detta? Har du himmelen som mål eller har du himmelen redan här. Vi behöver kanske lite till mans göra det som Jesus uppmanade den rike mannen till, sälja av det som står hindrande i vägen. Den rike mannen hade för mycket som han inte ville mista, men han visste inte vad han gick miste om. Han skulle ha fått ofantligt mycket mer än vad han hade.

Ingen finns som inte kallas, det är det grundläggande om Guds gästbud, allt är väl förberett och i god tid. Det är skapelsens Gud som håller gästbudet. Alla som han har skapat är bjudna.

Under sommaren har vi flera läger: redan i midsommar ungdomsläger i Orbaden i Hälsingland, i juli först vår finska systerkyrkas läger i Hangö i sydvästra Finland och sedan LBKs läger på Hjälmaregården

Du är kallad till dessa läger för att tillsammans med andra trossyskon byggas upp kring vår allra heligaste tro. De troendes gemenskap är viktig. Vi är många som lever kringsspridda och under små omständigheter. Här får vi tillsammans glädjas över att mitt i en tid när Gud och hans Ord förnekas och dras ner i smutsen få höra sanningen om inbjudan till den stora festen i Guds rike. Kom som du är, ta gärna med dig någon vän som också behöver höra vad Kristus gjort för alla människor. Det är han som bär våra bördor och som dag efter dag låter oss vakna upp till en ny dag. Det är han som ger oss kraft och styrka att klara av alla svårigheter och bekymmer som dyker upp. Det är han som ger oss glädje i hjärtat och tacksamhet över all den nåd han dagligen låter flöda över oss.

Ingvar Adriansson

Bibel och Bekännelses redaktion önskar alla läsare en solig och välsignad sommar.

Nådens kraft

Stora skaror följde honom, och han vände sig om och sade till dem: "Om någon kommer till mig och inte hatar sin far och mor, sin hustru och sina barn sina bröder och systrar, ja, även sitt eget liv, så kan han inte vara min lärjunge. Den som inte bär sitt kors och följer mig kan inte vara min lärjunge. Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig då inte först ner och beräknar kostnaden för att se om han har råd att slutföra bygget? Annars, om han har lagt grunden men inte kan bygga färdigt, är det fara värt att alla som ser det kommer att häna honom och säga: Den mannen började bygga men kunde inte slutföra bygget. Eller vilken kung går ut i krig mot en annan kung utan att först sätta sig ner och överväga om han med tio tusen man kan möta den som kommer emot honom med tjugo tusen? Om han inte kan det skickar han sändebud och ber om fred medan den andre ännu är långt borta. På samma sätt kan ingen av er vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger.

Salt är bra, men om saltet mister sin salta, hur ska man då göra det salt igen? Varken för jorden eller gödselhögen duger det. Man kastar bort det. Hör, du som har öron att höra med." (Luk. 14:25-35)

Inför stora kraftansträngningar beräknar vi kostnaden. Orkar jag? Klarar jag det? Är du idrottsman tänker du noga igenom och förbereder dig på bästa möjliga sätt före loppet. Vet du med dig själv att du

trots noggranna förberedelser inte kommer att klara det, så kastar du in handduken i förväg. Det är tufft att tvingas ge sig på upploppet. Skall du investera mycket pengar i hus eller bil så tänker du noga igenom i förväg om du kommer att ha råd att betala lånet. Alla beslut i livet, små som stora, kräver en viss planering och eftertanke. Vad kostar det? Kommer jag att orka? Kommer jag att ha kraft att genomföra det jag vill? Ju större kraven är, desto noggrannare vill vi tänka igenom kostnaden.

Vi som vill vara Jesu lärjungar måste också tänka igenom kostnaden. För det kostar att följa efter Jesus. Det är inte gratis. Inte heller en dans på rosor. Och kraven Gud ställer på oss är skyhöga. Mycket högre än alla andra krav vi möter här på jorden.

Vilka är Jesu krav på oss som vill följa Honom? Han ber oss hata vår far och mor, hustru och barn, bröder och systrar, ja, till och med vårt eget liv. Det han menar är inte att vi skall sluta älska vår familj. Men han kräver att vi ska älska Honom mer än alla andra människor på denna jord, ja, mer än oss själva. Vår kärlek till Jesus måste sättas främst, all annan kärlek i andra hand. Kommer vår kärlek till familjen i vägen för kärleken till Gud ska kärleken till Gud ha företräde. Om vår familj hindrar oss från att utföra det uppdrag Herren har satt oss

till, så måste vår kärlek till dem i första hand handla om att de ska förändras så att deras vilja blir ett med Guds vilja. Vill de inte det, så måste vi ändå följa Gud.

Jesus ber oss också bära vårt kors om vi vill följa honom. Korset handlar om det vi lider för evangeliets skull, alla de problem och motgångar som kommer i vår väg pga av att vi följer Guds Ord. Dessa kommer ändå för en sann Jesu lärjunge, de kan inte väljas bort utan är tecken på en sann Jesu efterföljare. Korset är inte det samma för alla hans efterföljare, men alla får den dos och i den form som Gud ser nödvändig för att hålla oss ödmjuka och tätt intill Honom.

Att vara Jesu lärjunge liknas vid att bygga ett högt torn. Det är stort och mäktigt. Och det gäller vår tro och vårt nya liv som kristna. I fullbordat skick blir det något storartat som världen inte har sett maken till, men vägen dit är lång.

Våra liv som lärjungar kan också liknas vid härförare som går ut i krig och är i underläge redan från början. 10000 man mot 20000 man. Den troende i kamp mot Satan och hans angrepp. Vi är tillsynes underlägsna en övermäktig motpart. Kommer det att leda till seger? Eller ska vi ingå fredsavtal?

Jesus kräver allt av dig. Han kräver att du ger honom allt du äger, allt som står i vägen för att du ska kunna tjäna honom

helhjärtat här på jorden. Han kräver ditt hjärta, hela hjärtat, inget mindre. Tror du att du kommer att klara det? Är du beredd att betala priset? Ser vi in i vårt eget hjärta så ska vi snart upptäcka att där är det tomt. Vår kropp är kraftlös. Jesu krav på oss är skyhöga och det är ingen av oss som har den kraft som krävs. Vi kan inte betala vad det kostar. Jesus kräver fullkomlighet från ett tomt hjärta.

Han kräver fullkomlig lydnad från ett motsträvigt folk. Inga människor med självinsikt ska kunna säga att de har det som krävs. Men varför är det så? Varför klarar vi inte

att uppfylla Guds krav på oss? Därför att vi är döda i våra synder. Synden blev en del av oss vid syndafallet och rider oss som en mara varje dag i livet. Vi ger efter för världens lockelser till avfall, vi ger efter för Satans lömska angrepp och vi ger efter för vår egen syndiga natur. Vill Gud att vi ska lyda Honom så kan du vara säker på att djävulen och vår gamla natur kommer att satsa allt på att vi inte ska lyda Honom. Angreppen är konstanta, 24 timmar om dygnet, 7 dagar i veckan, 365 dagar om året. Satan tar inga pauser, han har tänkt knäcka oss och det klarar han. Vår gamla natur har han god kontroll på. Han utsätter oss för så många och så hårda angrepp att vi till slut blir kraftlösa. Våra hjärtan tömmer han på all godhet. I oss själva finns

bara tomhet efter det att Satan har fått härja med oss.

Så vad säger du? Har du den kraft som behövs för att vara hans lärjunge? Ingen har den kraften i sig själv. I oss själva kan vi inte hämta fram något som behagar Gud. Det är därför han har gett oss nåden. Som kraftlösa och modlösa syndare kan vi vända oss till korset och hämta kraft från Jesus. Vi är korsfästa med Kristus. Vid

hans kors kan vi lägga ifrån oss alla våra lidanden, alla våra plågor, alla våra synder och allt vårt begär. När vi går från hans kors så går vi därifrån som nya människor. Rena och fläckfria.

Fria från syndens konsekvenser.

Rättfärdiggjorda för Jesu skull. Han uppfyllde Guds lag för oss. Han led för oss. Han dog för oss. Han uppstod igen för oss. Därför har inte längre lagen makt över oss. Satan kan inte längre knäcka oss. Och synden får inte längre regera fritt i våra hjärtan.

Vi erbjuds hela Guds vapenrustning i kampen mot Satan. Den får vi i Guds Ord. Evangeliet i Ord och sakrament är den kraftkälla vi ska använda för att uppfylla Guds krav. Här lär vi att vi är frälsta av nåden allena. Vi hade ingenting att erbjuda. Då gav Gud oss allt. Och han gav det gratis, fritt och för intet. Han gjorde oss till sina barn i dopet och svepte in oss i den nåd som ska bära våra liv. Han ger oss ständig påfyllning av nåden i nattvarden där vi lägger av alla våra synder och får den

kraft som bara Herren kan ge. Hans eviga kraftkälla strömmar fritt ut från Ordet. Där blir vi påminda om hur nåden har burit troende människor genom alla tider. Abraham, Isak och Jakob blev frälsta av nåden allena. Paulus och Petrus likaså. Och detsamma gäller för dig. När dessa stora patriarker och apostlar behövde frälsning, så behöver vi det också. Vi tar emot det lika kostnadsfritt som de gjorde för många tusen år sedan. Nåden som de tog emot får vi också och den kommer från samma kraftkälla som strömmar ändlöst och till evig tid.

Jesu kraftkälla blir aldrig tom, hans kors står alltid där. Därför kan vi bära våra kors, vad de än kan innebära, och följa efter Jesus. För han leder oss med sitt kors. Och då är inte våra kors så tunga längre. Då är vår börda lätt. När han leder oss så behöver vi bara följa med. Och han ger oss den kraft vi behöver för att följa honom. Han ska ge oss den kraft vi behöver för att visa rätt kärlek först mot Honom och sedan mot våra kära. Han ska hjälpa oss att bygga våra liv som troende i en värld full av hat. Han ska ge oss den kraft vi behöver för att vinna kampen mot djävulen och hela hans här. Jesus vill inte att vi ska ingå fredsavtal. Han vill att vi ska ta upp kampen. Och han har gett oss vapnet för att övervinna djävulen – sitt Ord.

Nåden är den kraftkälla som ska bära oss från start till mål, genom de djupaste dalar och de högsta toppar. Den är tillräcklig hela tiden. Den är inte tillräcklig bara en liten stund, några dagar eller något år. Den är tillräcklig varenda dag, vartenda

Vem är Antikrist?

Bibeln säger inte uttryckligen vem Antikrist är, men den beskriver honom så att kristna kan känna igen honom och bli varnade. När vi strävar efter att avgöra vem som är den specielle Antikrist (förutom de många antikrister som finns), bör vi inte bara utgå ifrån ett eller två kännetecken utan ta hänsyn till hela den sammansatta bild som ges och se efter vem som passar ihop med denna bild. Då vi studerar kyrkans historia finner vi bara en institution som har alla de kännetecken som beskrivits på Antikrist, och det är den romerske påven.

Det finns förvisso troende i den katolska kyrkan (döpta barn och de som - trots all falsk lära som predikas officiellt - personligen håller fast vid Kristus och hans förtjänst). Men när det gäller den officiella läran har det skett ett förskräckligt avfall från evangeliets sanning. Läran att syndare blir frälsta uteslutande av nåd genom tron på Kristus är officiellt fördömd. På grund av de falska lärorna har det skett ett avfall från tron. Många enfaldiga själar har förts bort och förlorats.

Antikrist är enligt 2 Tess. 2 inte utanför utan i den synliga kyrkan,

och "förhäver sig över allt som kallas gud eller heligt" (vers 4). Han gör anspråk på att vara Kristi ställföreträdare på jorden och ha överhöghet över alla världsliga och andliga makter. Han menar sig ha suverän makt i sitt samfund och vara överhuvudet över alla världsliga furstar.

Lutheranerna på 1500-talet tog konsten till hjälp för att på ett enkelt sätt visa skillnaden mellan den romerska och den lutherska kyrkan. Påven är inget överhuvud eller Guds ställföreträdare på jorden som genom sina dekret i form av bannbullor visar sin makt. Inte heller är den kanoniska lagen jämförbar med Bibeln. Sin avsky för denna katolska lag och påven visade Martin Luther när han brände både den och bannbullen utanför stadsporten i Wittenberg. Lutheranerna ville istället hålla fast vid att frälsningen sker endast genom Guds nåd som är hans oförtjänta kärlek till syndare. Denna nåd tar vi emot genom tron, den tomma handen som tar emot gåvorna. Allt detta vet vi av vad Jesus lärt och vad apostlarna och profeterna har skrivit i den Heliga Skrift.

Ingvar Adriansson

år, hela livet igenom. Fråga bara en av de gamla troskämparna i din församling som snart har slutfört trons goda kamp och är klar att ta emot segerkransen. Vad tror du han eller hon säger? Var det värt kampen? Otvivelaktigt JA! Var nåden tillräcklig hela tiden? JA! Vad tjänade du på kampen? ALLT!

Håll dig alltid till Ordet och sakramenten för att få del av

nådens kraftkälla som aldrig blir tom. Den ska bära dig hela vägen hem! Och skulle du känna dig svag och kraftlös, så rikta dina ögon mot korset och kom ihåg Jesu ord till dig: «Min nåd är nog för dig, för kraften fullkomnas i svaghet». Amen.

Vi tackar dig vår käre Herre och Gud för att vi får vara dina lärjungar. Ge du oss den kraft vi behöver för att leva det liv du

kräver av oss. Låt nådens källa alltid strömma frisk för oss så att vi aldrig blir tomma på kraft. Bevara du oss genom ditt Ord och ge oss kraft så att vi kan kämpa hela kampen och till slut få komma hem till dig i himmelen. Det ber vi, i Jesu Kristi namn. Amen.

Øyvind Edvardsen

Hur ska vi kristna svara dem som tycker att vi är hatiska när vi säger vad Bibeln lär om t.ex. homosexualitet?

Eftersom kärlek är en så central del av vår övertygelse är det beklämmande att vi så ofta anklagas för att vara hatiska. Vare sig anklagelsen riktas mot oss som illvilligt skvaller eller på grund av missförstånd eller okunnighet är vi skyldiga att svara folk.

Börja med självprövning

Att många i vår kultur har så negativt intryck av konservativa kristna har delvis sin grund i olämplig attityd eller oriktiga påståenden från kristna. Har vi fokuserat huvudsakligen på livsstil och hantering av synd som det viktigaste måttet på andlighet? Har kärnpunkten i vår religion blivit att med all kraft försöka hålla det Gud befäller? Lever vi för ömsesidig bekräftelse inom vår egen grupp medan vi fördömer andras synder så mycket att det verkar som om vi glömt bort nåden? Bryr vi oss inte om att lyssna utan dömer helt enkelt alldeles för lättvindigt?

Dessa frågor är inte menade som anklagelser utan uppmanar till självkritik. Ibland kan ett skadat rykte vara självförvällat.

Ha rimliga förväntningar

Kristendomen är alltid i konflikt med världen. *Om världen hatar er ska ni veta att den har hatat mig innan den hatat er. Om ni vore av världen skulle världen älska er som sina egna. Men ni är inte av världen, utan jag har utvalt er och tagit er ut ur världen. Därför hatar världen er* (Joh. 15:18,19). Många som anklagar oss för hat är inte intresserade av vad vi verkligen vill och varför. De har helt riktigt bestämt sig för att konservativa kristna aldrig kommer att acceptera eller tolerera principer eller livsstilar som är i konflikt med Kristus, så de opponerar sig våldsamt mot oss genom media och genom dåligt definierad lagstiftning mot "hatbrott" eller vad de nu har för medel till sitt förfogande. *Var inte förvånade över den eld som ni måste gå igenom till er prövning, som om det hände er något oväntat. . . . Men om någon får lida för att han är en kris-*

ten ska han inte skämmas utan prisa Gud för det namnet (1 Petr. 4:12,16).

Detta råd löser inte problemet men ger ett hälsosamt perspektiv på det.

Bevara biblisk balans

En viktig fortgående utmaning är att balansera vår bibliska övertygelse och bibliska medkänsla när vi vittnar för andra. Av Gud givna övertygelser är inte förhandlingsbara. Men vi är inte heller intresserade av att förmedla sanningen så att den i onödan inbjuder till karikatyrer och förlöjliganden. Ödmjuk medkänsla och kristlig sympati förblir viktigt. För att citera ett gammalt ordspråk: "Folk bryr sig inte om hur mycket du vet förrän de vet hur mycket du bryr dig." Vårt tonläge och ansiktsuttryck när vi vittnar om sanningen är viktigare än vi tror.

Att bevara balans är alltid förenat med inre andlig styrka. Är vi fortfarande förundrade över och fångslade av Guds nåd mot oss syndare? Ber vi flitigt för dem som upprör oss genom sin synd eller illvilligt förtalar oss? Är vi villiga att riskera oss själva och vårt rykte genom att försöka komma till tals med motståndare för att försöka riva ner stereotyper och utplåna missuppfattningar om vår Herre och dem som tillhör honom?

Våra svar på detta slags frågor kommer att spegla vår relation till Kristus mer än något annat. *Kristus led ju i ert ställe och efterlämnade ett exempel åt er, för att ni skulle följa i hans fotspår. . . . När han blev smäddad smädade han inte igen och när han led hotade han inte utan överlämnade sin sak åt honom som dömer rättvist. Och våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä* (1 Petr. 2:21-14).

Låt oss svara på hat – och anklagelser om hat – med kärlek som flödar från Gud i Kristus Jesus.

*Av Prof. Forrest Bivens,
Forward in Christ nr 6/2010*

Härliga dagar på Nordsjölägret

Det blev verkligen ett par härliga dagar den 29-30 maj på lägerstället vid Hemmet strand norr om Esbjerg. Det är så sant som Bibeln säger om hur Gud välsignar den kristna gemenskapen:

Det är som när den dyrbara oljan på huvudet rinner ner i skägget, i Arons skägg, och ner över kragen på hans dräkt. Det är som Hermons dagg som faller ner på Sions berg. Ty där ger HERREN befallning om välsignelse, om liv till evig tid.

Det var precis det som vi fick uppleva, Guds rika välsignelse. Personligen hade jag varit en smula nervös inför att på nytt komma till lägergården på Hemmet strand, eftersom jag tidigare varit där så många gånger och har så många minnen knutna till just denna plats. Men när alla våra kära bröder och systrar från Sverige och Norge kom glömde jag bort alla gamla minnen och nu har Herren gett nya och härliga minnen. Det är en stor glädje att kunna samlas och få höra Guds rena och klara ord, något som tyvärr inte är en självklarhet idag. Det var en välsignelse att få lyssna till föredrag och predikan av Seth Erlandsson och Egil Edvardsen.

På lördagskvällen var vi samlade för att höra lite om LBKs historia. Det var väldigt intressant att höra hur det hela började. Det är stor

anledning till att tacka Gud för att det en gång fanns män som gick in i kampen för att bevara Guds ord. Vi skulle annars vara illa ute idag. Vi tre kvinnor från Danmark blev också ombudda att berätta lite om hur vi hittade till LBK. Det var via Internet som Marianne fann Biblicum. Det hela började med Seths bok om kyrkogemenskap. Sedan lyssnade vi till serien "Vad är kristendom?"

Jag är säker på att Herren har lett oss på rätta vägar för sitt

namns skull och han har genom sitt ord helgat oss i sanningen och ska fortsätta att göra det. Det kan vi inte nog tacka honom för. Vi vill också säga tack till alla i LBK som arbetar för att vi ska få höra Guds ord. Vi må be om att det ska bli till välsignelse för många fler. Till sist: låt oss aldrig glömma hur gott det är när bröder och systrar kommer tillsammans, för Herren har lovat att där ger han välsignelse.

Lone Steen Christensen

"[HTTP://LJUSPASTIGEN.BLOGSPOT.COM/...](http://LJUSPASTIGEN.BLOGSPOT.COM/)

...är en blogg om livets stora frågor med Bibeln som ledstjärna. Om du någonsin funderat på detta med Gud, Mening och Sanning så är denna blogg något för dig!

Kanske vill även du bidra med ett blogginlägg? Skicka det då till: eliasradelius@gmail.com

Varför går vi till nattvarden?

Någon frågade: "Varför behöver jag gå till nattvarden om alla mina synder redan är förlättna genom Kristi död och uppståndelse?" Den som ställde frågan verkar se på nattvarden som något man går till eller något man gör för att ta hand om synder som inte har blivit förlättna än eller behöver förlättna igen. Ingenting kan vara längre från sanningen. För det första finns det för en kristen inga synder som inte har blivit förlättna. När Kristus dog så dog han för alla synder i världen som har gjorts eller kommer att göras. Dessutom blir inte denna förlåtelse vår genom goda gärningar eller genom böner eller genom mässor utan endast genom tro – precis samma tro som blir stärkt i nattvarden.

Men en fråga kvarstår. Varför instiftade Kristus nattvarden om inte för att förlåta synder som inte har blivit förlättna än? Jo,

för att ge oss tröst. Han ville att vi aldrig skulle tvivla på att våra synder blivit förlättna. Och för att den trösten ska bli något mer än en massa ord ger han oss i sakramentet just det som han först och främst vann vår förlåtelse med – sin kropp och sitt blod. När vi inser det kan vi förstå vilken kraft nattvarden ger oss varje gång vi får del av den. Det är som om vi står vid korsets fot och den korsfäste Kristus tittar på oss, nämner vårt namn och säger: "Jag dör för att ta bort dina synder."

Det är därför vi kallar sakramentet kommunion. Kommunion betyder gemenskap. I nattvardens sakrament har vi förmånen att få del av Kristi död och syndaförlåtelsen som han vann genom sin död. Nu kan du se varför vi säger att den som deltar i nattvarden får fyra saker: bröd och vin, Kristi kropp och blod.

Välsignelsens bägare som vi välsignar, är den inte gemenskap med Kristi blod? Brödet som vi bryter, är det inte gemenskap med Kristi kropp? (1 Kor. 1:16,17)

*Ur WELS bibelstudiematerial
Communicating Christ today*

DOP

Carl August Lennart Johannes
son till Marie och Carl
Nordberg,
född 23 april 2010
i Uppsala,
döpt 12 juni 2010
i Skillingaryd.

Låt oss lära av Jesus

Har vi något att lära? Naturligtvis, alla människor har något att lära. Vi slutar aldrig att lära. Men har vi något att lära när det gäller vårt förhållningssätt och sinnelag? Paulus skriver i brevet till Filipperna: *Var så till sinnes som Jesus Kristus var* (Fil. 2:5). Hurdan var Jesus? Vilket sinnelag hade han? Kan vi lära oss något av Jesus?

Var så till sinnes som Jesus Kristus var! Han gav avkall på sitt eget. Alla har vi starka känslor när det gäller förhållningssätt. Vi är snabba att lägga märke till dåliga förhållningssätt hos våra barn och närmaste. Vi upptäcker att det är mycket svårare att ge barnen goda förhållningssätt än det är att lära dem hålla bestämda regler. Det är lättare att lära ett barn borsta tänderna varje kväll än att lära dem visa hänsyn. Vi vet vilka förhållningssätt vi gärna skulle vilja se hos andra. Hur är det med oss själva? Vilket förhållningssätt och vilket sinnelag borde vi ha?

Vi har mycket att lära av vår Frälsare. Han gjorde sig själv till ingenting. Han gjorde helt och hållet avkall på sitt eget. Han var aldrig stolt eller högmodig i sitt umgänge med andra människor. Hans hjärta var hela tiden fyllt av kärlek till alla människor han mötte.

Han var mild och saktmodig. Han sa till alla de svaga och trötta själarna: *Kom till mig alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så ska jag ge er vila. Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt och min börda är lätt* (Matt. 11:28-30). Vilket fint sinnelag Jesus hade mot alla han mötte! Med kärlek och ett hjärta fyllt av medkänsla sa han till den lame mannen: *Var vid gott mod, mitt barn. Dina synder är förlättna* (Matt. 9:2).

Men blev Jesus aldrig arg? Jo, vi kommer så väl ihåg hur han med vrede drev ut ur templet alla som hade gjort det som skulle vara ett hus för tillbedjan och bön till ett varuhus. Jesus hatade allt hyckleri. Han var inte sen att tala strängt till dem som lät som om de var fromma och präk-

tiga: *Ve er!* sa han till fariseerna. *Ni ger tionde av mynta, ruta och alla slags grönsaker men bryr er inte om rätten och kärleken till Gud* (Luk. 11:42).

Men när de kom med falska anklagelser mot honom svarade han inte ett ord. *När han blev smädad smädade han inte igen, och när han led hotade han inte*, skriver Petrus (1 Pet. 2:23). Känner vi någon som är sådan? Hur mycket skulle vi inte önska att vi gjorde det! Och hur mycket skulle vi inte vilja se det sinnelaget hos oss själva!

Vi är inte alltid så tålmodiga. Vi är inte alltid lätta att ha att göra med. Vi kan vara både stolta och högmodiga. Vi kan vara självupptagna och småaktiga. Vi kan klaga över allt möjligt och missunna andra när det går bra för dem. Det finns inte mycket att skryta med hos oss. Vi har mycket att lära av Jesu sinnelag och hans förhållningssätt till andra människor!

Men vi arma syndare har så svårt att lära av Jesus! Vi kanske av och till försöker att ta oss samman. Vi säger till oss själva att vi ska bli snällare, tåla mer, inte vara så självupptagna osv. Men så ser vi hur ofta vi felar.

Det var just därför Jesus kom och var som han var. Det sinnelag Jesus hade visar att han var utan synd. Och Jesus var utan synd för att han skulle gottgöra för vår synd och våra stolta hjärtan. Så vad ska vi göra när vi ser att vi inte klarar att vara som Jesus? Vi ska gå till korset med bön om förlåtelse. Och där, vid korsets fot, får vi lägga ner allt högmod och all stolthet och sträcka på oss i tacksamhet till honom som dog för oss. När han ödmjukade sig och blev lydig ända till döden, döden på korset, var det för oss, för att vi skulle gå fria och få förlåtelse för allt vårt högmod.

Låt oss lära av Jesus! Låt oss lära av det sinnelag han hade! Men låt oss aldrig glömma att trösta oss med evangeliet om hans förnedring och död för våra synders skull.

Egil Edvardsen

Ordföranden i KELK Europa, pastor Artur Villares från Portugal, i samtal med Dr Gottfried Herrmann, Tyskland. Europeiska delen av KELK planerar hålla nästa möte i Villares hemstad Porto 2012

Deltagarna vid KELK-mötet i Nerchau 6-9 maj 2010

Nerchauförsamlingens byggnad, en nedlagd färgfabrik som församlingen fick köpa för en euro

Ge oss idag vårt dagliga bröd

Martin Luther har lärt oss att fjärde bönen i Fader vår inte bara handlar om bröd utan också om allt annat vi behöver för vårt livsuppehälle. Ämnena för de sex föredragen vid årets europeiska Konfessionella Evangelisk-Lutherska Konferens (KELK) var alla hämtade ur Luthers förklaring till fjärde bönen i Lilla katekesen. Varje föredrag följs alltid av en grundlig kommentar från en person som fått i uppdrag att granska föredraget. Därefter är ordet fritt att ge synpunkter. Den tjeckiske pastorn Petr Krakoras bidrag **Hälsa och liv** återges översatt till svenska och något förkortat i denna tidning.

Den tidigare ordföranden (1978-2002) för vår tyska systerkyrka Evangelisch-Lutherische Freikirche (ELFK), Gerhard Wilde, har flera gånger besökt Sve-

rige. Han var en av initiativtagarna till KELK och har deltagit i alla KELK-konferenser sedan starten. Han är fortfarande mycket vital vid över 80 års ålder. Hans son Martin är sekreterare för Europa-KELK och blev helt nyligen vald till ny ordförande för ELFK.

13 delegater och många övriga intresserade från nio europeiska länder var vid årets KELK-konferens samlade i Nerchau, Tyskland, en mindre stad i forna DDR c:a tre mil sydost om Leipzig. Här är Martin Wilde pastor för en församling med c:a 70 medlemmar. För några år sedan köpte församlingen en nedlagd färgfabrik som man med frivilliga krafter har omvandlat till prästbostad, kyrka, flera rum för barn- och ungdomsverksamhet, en stor matsal med angränsande kök, sovsalar m.m.

Ett imponerande arbete och ett strålande exempel på gärningar som en frukt av tron! Det var i denna byggnad de flesta konferensdeltagarna bodde och intog alla måltider, smakfullt tillagade av tre män i församlingen.

De givande dagarna i Luthers hemland gav flera tillfällen till intressanta utflykter: Klosterruinen i Nibschen nära Grimma där Katarina von Bora var nunna; Wittenberg med Slottskyrkan där de 95 teserna spikades upp och där Luther ligger begravd, Luthers hem som numera är museum och Philip Melanchtons bostad; Thomaskyrkan i Leipzig där J.S. Bach var kantor i 23 år mm. Men gemenskapen med trossyskon från Albanien, Bulgarien, Ryssland, Portugal med flera länder var ändå det mest oförglömliga.

Birgitta Erlandsson

Hälsa och liv

I bönen **Fader vår** ber vi om ”vårt dagliga bröd”. I detta ligger en bön om allt vi behöver för vår existens här på jorden.

Själva **livet** är liksom **hälsan** gåvor från ovan. Men är det i någon mening möjligt att se också **sjukdom** som en gåva från Gud fast vi normalt inte ber om det? Hur kan vi svara positivt på det? Och vad ska vi säga om **döden**, slutet på vår existens här på jorden? Den ingick ju inte i Guds ursprungliga plan utan trädde in på scenen genom människans synd. Kan själva döden ses som en gåva från himlen och i så fall hur?

Det är sådana frågor den här artikeln handlar om. Må den bli till välsignelse för alla läsare.

1. Liv som en gåva

Livet här på jorden har vi fått av Gud, vår Skapare. När aposteln Paulus för männen i Aten beskrev den Gud de i sin okunighet dyrkade som *en okänd Gud* gjorde han det med orden: *Gud är den som har skapat världen och allt som är i den. Han som är Herre över himmel och jord . . . som åt alla ger liv och anda och allt* (Apg. 17:23-25).

Livet är en gåva som Gud gett oss av kärlek. Livet är inte en belöning på grund av meriter. Det är inte betingat av vår framtida tacksamhet. Det

är en kärleksgåva som ”inte söker sitt”. Livet är inte heller våra föräldrars verk. De tjänade som verktyg och förmedlare av gåvan. Inte heller är livet ren slump. Det är Gud själv som gett oss liv, anda och allt.

Vårt liv här på jorden är nära förknippat med vår kropp. Vi lever i en kropp, vi samspekar med världen omkring oss genom vår kropp. Vi älskar, vi ber, vi arbetar i och genom vår kropp. Ändå är vår kropp inte allt. Människans liv går utöver den materiella världen och innefattar också en andlig sfär. Strax innan Kristus blev gripen förmanade han sina lärjungar: *”Anden är villig men köttet är svagt”* (Matt. 26:41).

Alltsedan syndafallet är vi dödliga eftersom vi härstammar från Adam. Vårt liv på jorden slutar oundvikligen med döden. *Stoftet* (=kroppen) *vänder åter till den jord det kommit ifrån och anden vänder åter till Gud som gav den* (Pred. 12:7). Vare sig en människas liv är kort (oföddas död) eller långt är det en gåva från Gud. Och det är värt att notera att när Gud talar om värdet av en människas liv mäter han inte hur långt det är. Det är inte kvantiteten, livslängden, som är viktigast i Guds ögon utan snarare kvaliteten, mätt genom

tillväxt i nåden och kunskap om vår Herre och Frälsare (jfr 2 Petr. 3:18) och genom rikedom på goda gärningar, generositet och villighet att dela med sig. Detta är ”en god grund för den kommande tidsåldern” (1 Tim. 6:18-19). Som ett ordspråk säger: ”Det bästa är att använda livet till något som överlever det”.

Att be för livet, som Gud redan har gett oss, betyder därför i själva verket att be om att leva i växande kunskap om och förhållande av Givaren och hans kärlek.

2. Hälsa som en gåva

Eftersom människan inte bara är kropp utan också ande/själ kan vi tala om kroppslig hälsa och andlig hälsa. Det andliga välbefinnandet, grundat på förlåtelse och frid med Gud, är överordnat det kroppsliga eftersom det räcker bortom graven och är avgörande för vårt eviga mål. Se t.ex. Jesu varnande ord: *Det är bättre för dig att gå in i livet stympad eller halt än att ha båda händerna och båda fötterna i behåll och kastas i den eviga elden* (Matt. 18:8; jfr 1 Tim. 4:8). Eftersom det här handlar om bön om hälsa som en del av den fjärde bönen i Herrens bön tänker vi främst på **fysisk hälsa**.

Fysisk hälsa förstår vi vanligen som ett tillstånd där vår

kropp fungerar som den ska och vanliga fysiska uppgifter inte ger oss problem eller orsakar smärta. I västvärldens moderna samhälle har hälsa för många blivit en avgud. "Framför allt god hälsa" tillönskas den som firar något jubileum i sitt liv (oftare och ivrigare ju äldre personen är). Om åhörarna behöver påminnas att det inte räcker med god hälsa kan man skämta om Titanics passagerare som hade god hälsa och dog friska. Liksom vid andra fall av avgudadyrkan har den syndiga människan upphöjt hälsan till en gåva som står över Givaren. Att förbättra och bevara hälsan har blivit livets mål för många. Hur kan man akta sig för sådana tendenser?

Det är viktigt att se hälsa som en gåva från ovan. **Det är Gud som ger och uppehåller vår fysiska hälsa!** Vanligen gör han det indirekt: genom våra gener, lämplig diet, fysiskt arbete och övningar, livsstil i allmänhet eller om så behövs genom mediciner och läkarevård. Ibland ger eller återger Gud hälsan direkt, mirakulöst. Bibliska exempel är den spetälske Naaman som följde profeten Elisas råd och doppade sig sju gånger i Jordanfloden (2 Kung. 5:7,12,14) eller den gudfruktige kung Hiskia i Juda som blev botad och fick livet förlängt (2 Kon. 20:1-6). Vid alla tillfällen är det vår nåderike Gud som botar alla våra sjukdomar (Ps. 103:3b).

Kristna håller i allmänhet med om den bibliska ståndpunkten att vi inte kan träna eller äta oss till evigt liv. Men förståelsen av **vilken roll näringstillförseln har i Bibelns ljus** är olika. Gud vill att vi ska vårda oss om hans skapelse och

äta nyttig mat. Men det kan gå till överdrift så att man blandar ihop och ersätter frälsningens evangelium och friheten i Kristus men något slags "äta-nyttigt-evangelium". "Du är vad du äter", "Ät hälsosamt för Gud säger att du inte ska döda (inte ens dig själv)" eller "Det är viktigt vad du äter för din kropp är ett tempel för den helige Ande". Allt detta är dock varnings-signaler som leder människors uppmärksamhet i fel riktning.

Bibeln anger inte någonstans vad som är hälsosam föda och vad som inte är det. Det gör näringsexperter. Men många av dem motsäger varandra, och förståelsen av näringens betydelse gör hela tiden framsteg. Även om de skulle vara eniga om vad som är bra näring skulle deras råd ändå vara mänskliga riktlinjer, inte Guds befallningar. De kan inte binda kristnas samveten. *Låt därför ingen döma er för vad ni äter och dricker* säger Paulus i Kol. 2:16a. Även om han här troligen relaterar till ren och oren mat är principen densamma. De är "hycklare och lögnare" som *befaller dem att avstå från mat som Gud har skapat för att tas emot med tacksägelse av dem som tror och känner sanningen. Ty allt som Gud har skapat är gott, och inget är förkastligt när det tas emot med tacksägelse* (1 Tim. 4:2-4). Det är inte maten som gör en människa oren utan det som kommer ut ur hennes mun och hjärta: onda tankar, sexuell omoral, stöld, mord osv. (se Mark. 7:15-23). Summa: *Livet är mer än maten* (Luk. 12:23).

Vi förlorar inte den helighet som tillräknas oss inför Gud genom vad vi äter eller inte äter, men det betyder inte att

det inte spelar någon roll vad vi äter. Vi måste se det i sitt andliga sammanhang. Att med flit äta skadlig mat (som t.ex. godis när man har diabetes) gränsar till att fresta Herren. Att medvetet äta och därigenom bli till anstöt eller fall för en broder i tron som håller på fastedagar innebär att bryta mot budet om kärlek till vår nästa. Att äta omåttligt kan leda till försummelse av andra viktiga saker i livet (jfr Ordspr. 23:20-21). Sådant som i sig är adiafora kan med andra ord bli stötestenar för en troende. Hälsa är en gåva från Gud som vi kan be om och bör vårda, inte som ett mål och syfte med livet utan därför att **vår hälsa ger oss möjlighet att tjäna andra** på ett sätt som vi inte kan om vi är sjuka. På samma sätt bör de rika inte vårda sina ägodelar som livets mål och mening utan som verktyg att tjäna andra på ett sätt de inte haft råd med utan sin rikedom. Med andra ord: rika kan bättre tjäna fattiga och friska kan bättre tjäna sjuka. Som kristna vill vi tjäna varandra med våra gåvor från Gud. Vår hälsa är en sådan gåva som vi fått för att tjäna.

3. Sjukdom som en gåva

Vi talar om kroppslig hälsa som ett tillstånd där vår kropp fungerar smärtfritt och bra. **Men ingen av oss människor är helt och hållet frisk.** Lite cyniskt kan vi säga att från det ögonblick då vi föddes har vi varit döende. Vi har medfödda anlag för många sjukdomar och är "friska" tills sjukdomen bryter ut och yttre symptom visar sig.

Den bibliska förklaringen till att vi alla är behäftade med sjukdomar som till sist leder

till döden är människans synd. Sjukdomar kom som **en följd av människans syndafall** och den förbannelse av jorden som det förde med sig. Eftersom kristna är syndare är deras kroppar tyngda av synd och inte befriade från sjukdomar. Påståendet att en kristens sjukdom beror på för svag tro har inget stöd i Bibeln.

I bönen "Ge oss idag vårt dagliga bröd" låter vi normalt inte en bön om sjukdom ingå. Vi har benägenhet för att se sjukdomar som en form av straff eller misslyckande. **Men med trons ögon kan vi se också sjukdom som en gåva från ovan.** Den allsmäktige Gud kan förvisso använda vår sjukdom och vända den till välsignelse – för oss eller för andra. Det är en hjärtesak för vår kärleksfulle Gud att vi gläder oss åt hans eviga frälsning och välsignelse mer än åt tidsbegränsad hälsa och jordiskt välbefinnande. Ur evighetssynpunkt kommer detta i andra hand, det eviga livet är det viktigaste.

När vi bedömer olika händelser i livet (sjukdomar, olyckor osv.) måste vi lära oss att se på saker med trons ögon. Även om sjukdom i sig är obehaglig och ovälkommen kan Gud använda den till att leda en egensinnig människa i en annan riktning. Tillspetsat kan man säga att **en sjukdom kan hjälpa till att läka en människas liv** – nämligen hennes syn på sig själv och omvärlden, hennes värderingar etc. Sjukdom ger tillfälle till självrannsakan. Den kan få en människa, som hittills har tyckt sig kunna styra över sitt liv, att ödmjukt inse sin oförmåga, livets bräcklighet, sitt beroende och sin flyktighet. Sjukdom

lär människan vad som är viktigt och oviktigt i livet. Om någon säger: "Min sjukdom är en gåva" betyder det inte att han inte vill vara frisk utan att hans sjukdom har lärt honom så mycket, låtit honom se nya saker eller gett honom möjligheter han annars inte skulle haft.

Sjukdom tjänar inte bara Herren som "väckarklocka för stängda öron". Gud formar också sina trogna genom sjukdom. När kristna blir sjuka, i synnerhet allvarligt sjuka, bör man inte fråga "**Varför?**". Varför just jag? Varför cancer? Sådana frågor ser bakåt. De söker orsaker i det förflutna. För kristna passar det bättre att se framåt, mot framtiden, och fråga "**Till vilken nytta?**" Herre, vad vill du med min sjukdom? Hur ska den leda till något gott?

Sjukdom kan vara till nytta för oss som är sjuka. När vi har en sjukdom betyder det inte att Gud har övergett oss eller slutat välsigna oss. I sjukdomstider är Gud oss närmare än annars. Eller vi kan uppfatta hans närhet bättre. När vi är sjuka förstår vi genom tron att hans styrka blir tydligare när vi är svaga. Gud tröstar oss och försäkrar oss om att *för dem som älskar Gud samverkar allt (även sjukdom) till vårt bästa* (Rom.8:28).

Sjukdom kan vara till nytta för andra. Den ger tillfälle att vittna för dem som inte tror (läkare, sjuksköterskor, medpatienter) om det hopp vi har i Kristus Jesus, vår nåderike Läkare. Den kristnes andliga hälsa kan kraftfullt och i praktiken visa sig i en tid av kroppslig sjukdom. Den kristnes sjukdom ger också hans bröder och

systrar i tron möjlighet att visa honom äkta kärlek, omsorg och villighet att hjälpa.

4. Död som en gåva

Döden är människans fiende. Den hade ingen plats i Guds ursprungliga skapelse. Därför uppfattas den vanligen, både av troende och de som inte tror, som något onaturligt (särskilt när den är oväntad, våldsam eller smärtsam). Död uppriver och skapar fruktan av olika skäl: genom döden lämnar en människa sina nära och kära; hon lämnar allt hon har samlat och åstadkommit; hon har obestämda onda aningar som hänger ihop med samvetskval och osäkerhet om vad som ska hända nu osv. Ibland är det snarare själva döendet, väntan på döden, som människor fruktar mer än själva döden. Förnimmelsen av dödens närhet är också ett skäl till att **vi även i döden kan se en gåva från ovan.** För Gud kan vända döden till en välsignelse.

När jordelivets möda närmar sig slutet tvingas en människa att inför döden lägga bort sin mask av oberoende och självtillräcklighet. Hon blir mer öppen, mottaglig och villig att lyssna till ord som ger uppmuntran och hopp. Den döendes samvete tvingar honom att om möjligt söka försoning med dem han lämnar och ställa till rätta de skador han orsakat. **Guds lags röst hörs tydligare inför döden.** Att se slutet närma sig kan bli en gåva för den vilsegångne om han under denna tid finner tröst och "pånnyttfödelse" i evangeliets ord. Som Augustinus sa: "Döden är ett gemensamt öde för alla som fötts till denna värld. Därför är det inte lika viktigt hur eller

när de dör som till vilken plats döden för dem.”

För en kristen kan döden ännu mer ses som en gåva eftersom han genom Guds löften är viss om vilken plats döden ska föra honom till. Aposteln Paulus var nära döden flera gånger och kunde ändå i fångelselet förkunna: *För mig är livet Kristus och döden en vinst* (Fil. 1:21). Han såg döden som en port till mötet med Jesus, så han kunde vänta på sitt välsignade slut utan fruktan: *Jag skulle vilja bryta upp och vara hos Kristus, det vore mycket bättre. Men för er skull är det nödvändigt att jag får leva kvar* (Fil. 1:23-24). Det är värt att lägga märke till vad det var som fick Paulus att streta emot döden. Förutom lust att leva var det hans osjälviska kärlek till andra och hans herdehjärta som med omsorg såg till sina fårs behov.

När vi dör lämnar vi bara kvar här i världen det som tillhör den: vår kropp blir till stoft med all sin smärta och svaghet, sina syndiga begär och medfödda drifter. Döden är en

gåva för en kristen i den meningen att den befriar honom från kroppen som en källa till frestelse och synd och som föremål för sorg och bekymmer. En troendes död är **slutet på hans mödosamma resa** och början på glädje utan slut hos hans Frälsare.

En kristens döende och död kan bli Guds gåva också för andra om den för dem blir ett **vittnesbörd om det hopp** som den döende har funnit i Kristus och förmedlade till de efterlevande medan han ännu levde. Även om vi inte ber Gud om att få dö kan vi således be om att vi i döendet och döden ska förunnas en fast tro på Guds löften, så att vår död också blir en gåva till de levande i form av uppmuntran i deras liv och död.

Avslutning

Alla Guds goda gåvor kan missbrukas av syndaren. Av livet som är gott gör han ”ett levande helvete”. Av hälsan som är god skapar han en avgud. Å andra sidan kan Gud i sin obegripliga vishet och nåd använda

det vi ser som dåligt och göra mycket gott genom det. Han kan läka genom sjukdom och till och med döendet och döden kan han vända till välsignelse. Han gör allt för att finna de förlorade och styrka dem som har sitt hjärta hos honom.

Må vår bön om *liv* vara en bön om växande tro och kärlek som bär mer frukt. Må vår bön om *hälsa* bli en bön om att bättre tjäna dem som är sjuka. Må vår bön under *sjukdom* bli en bön om Guds kraft att vittna trots vår svaghet. Må evangeliets glädje besegra fruktan för lagen när vi tänker på vår *död*.

Låt oss alltid i våra böner tacka Gud för alla gåvor från ovan som för oss närmare Givaren. För när vi till sist är hos honom i himlen ska han *torka allas tårar från deras ögon. Döden ska inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta* (Upp. 21:4).

*Petr Krakora, präst i
den lutherska bekännelsekyrkan
i Tjeckien*

LÄGER I SOMMAR

Midsommarläger i Orbaden, Hälsingland

23/6-27/6. Info: www.bekannelse.se/LBKung
Jacob Nordberg 018-108952.

Hangö 15/7-18/7

LBK Finlands sommarkonferens
Info: hans.w@dnainternet.net
Hans Wassermann 358-0400791497.

Hjälmaregården 21/7-25/7

LBKs sommarkonferens
Info: annaskuriosa@telia.com
Anna Karlsson 0377-19068, mob. 070-6693849.

Vilken gudstjänst behagar Gud?

Det finns tusentals olika och motstridiga religioner i världen. Bara inom kristenheten finns 34 000 olika grupperingar. Alla har sitt eget sätt att fira gudstjänst. De flesta menar att Gud tycker bäst om deras gudstjänst, inte de andras.

Genom profeten Amos sa Gud till de gammaltestamentliga judarna: *Jag hatar era fester, jag föraktar dem, jag tål inte era högtider. Ty om ni än offrar åt mig både brännoffer och matoffer finner jag ingen glädje i dem, era gemenskapsoffer av gödda kalvar vill jag inte se. Ta bort ifrån mig dina sångers buller! Ditt strängospel vill jag inte höra* (Amos 5:21-23). Genom Jesaja säger Gud: *När ni räcker ut era händer döljer jag mina ögon för er. Även om ni ber mycket kommer jag inte att lyssna. Era händer är fulla av blod* (Jes. 1: 15).

Dessa allvarliga ord visar att Gud verkligen förkastar vissa sorters gudstjänst och godtar andra! Vilken gudstjänst som behagar Gud bestäms inte av dina religiösa känslor eller tankar utan av vad Gud har uppenbarat och gör genom sitt Ord.

En gudstjänst som behagar Gud dikteras och verkställs av Gud själv.

Ty Gud är den som verkar i er både vilja och gärning, för att hans goda vilja ska ske (Fil. 2:13). Ett mycket tydligt exempel på hur Gud verkar inträffade när han sände änglar till herdarna för att förkunna att en Frälsare just hade fötts (Luk. 2:20). När herdarna hört den goda nyheten vände de tillbaka och prisade Gud för allt som de hade fått höra och se (Luk. 2:20). Om de inte hade hört evangelium skulle inte deras glädje ha flödat över av lovsång till Gud.

Gud tycker bäst om när hans barn tillber honom så som han själv bestämt. Jesus talade om vad Gud vill när han sa till den samaritiska kvinnan: *Sådana tillbedjare vill Fadern ha* (Joh. 4:23). Hon trodde att platsen var nyckeln till vilken gudstjänst som behagar Gud. *Våra fäder har tillbett på detta berg och ni säger att den plats där man ska tillbe finns i Jerusalem* (Joh. 4:20). Jesus förklarade att *var man tillber inte avgör om ens gudstjänst behagar Gud*.

Jesus sa till den samaritiska kvinnan: *Men den tid kommer, ja, den är redan här, då sanna tillbedjare ska tillbe i ande och sanning. Ty sådana tillbedjare vill Fadern ha*

(Joh.4:23). Därmed förklarade han att i och med hans ankomst skulle all framtida gudstjänst bara behaga Gud om den centrerade kring vad Fadern gjorde genom att offra sin Son. Därför har en gudstjänst som behagar Gud Jesu död och uppståndelse i centrum. Den blodiga korsfästelsen är det centrala i all predikan och gudstjänst som behagar Gud (1 Kor. 2:2).

Att ha Jesus i centrum betyder att ha sanningen i centrum. Jesus sa med eftertryck till Thomas: *Jag är ... sanningen* (Joh. 14:6). *Gudstjänst i ande och sanning* har sålunda Kristus i centrum. *Sådana tillbedjare vill Fadern ha* (Joh.4:23,24).

Eftersom Jesus är sanningen är hans undervisning något helt annat än människotankar. Hans ord är levande och livgivande. *De ord som jag har talat till er är Ande och liv* (Joh. 6:63). Evangeliet om Jesus Kristus är en källa från vilken Ordets livgivande vatten flödar fritt. Som Jesus sa till den samaritiska kvinnan: *Den som dricker av det vatten jag ger honom ska aldrig någonsin törsta* (Joh. 4:14).

*Fritt från Good News,
Issue 24. BE*

När mitt hjärta förbittrades och jag kände styng i mitt inre, då var jag oförnuftig och förstod ingenting, som ett djur var jag inför dig. Men jag är alltid hos dig, du håller mig i min högra hand. Du leder mig med ditt råd och tar sedan emot mig med ära. Vem har jag i himlen utom dig! När jag har dig frågar jag inte efter något på jorden. Om än min kropp och själ tynar bort, så är Gud mitt hjärtas klippa och min del för evigt. Ty de som är fjärran från dig går under, du förgör alla som trolöst sviker dig. Att vara i Guds närhet är lycka för mig. Jag tar min tillflykt till Herren, HERREN, för att kunna tala om alla dina gärningar. Psaltaren 73:21-28

En ny ljuskälla för ljusets folk

Staden behöver inte ljus från sol eller måne, ty Guds härlighet lyser upp den och dess ljus är Lammet (Upp. 21:23).

ÄNDA SEDAN FICKLAMPAN uppfanns 1898 har den många gånger räddat liv både bildligt och bokstavligt. Både som snabb ljuskälla vid strömavbrott och som nödsignal vid livshotande olyckor har ficklampans användbarhet stått sig genom tiderna.

Gud den helige Ande gjorde ljus till ett huvudtema i Bibeln långt innan ficklampan uppfanns. I skapelseberättelsen skapades Ljuset av Gud den första dagen. På fjärde dagen skapade han sedan himlakropparna. De skulle fungera som himmelska tidmätare, ge jorden ljus, styra över dag och natt och skilja ljuset från mörkret.

Under ökenvandringen ledde Gud israeliterna genom en molnstod om dagen och en eldstod som gav dem ljus om natten. I Ps. 27:1 säger David: *HERREN är mitt ljus och min frälsning, för vem skulle jag frukta?*

I Nya testamentet säger gudamänniskan Jesus: *Jag är världens ljus. Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus* (Joh. 8:12). Aposteln Johannes fortsätter på ljustemat i sitt första brev, där han förkunnar för sina läsare: *Om*

vi vandrar i ljuset, liksom han är i ljuset, så har vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons blod renar oss från all synd (1 Joh. 1:7).

Det borde inte förvåna någon att Johannes i Bibelns sista bok fortsätter beskriva hur Gud förser sitt folk med ljus. I det himmelska Jerusalem som aposteln beskriver finns det ingen skapad ljuskälla. Där går det inte att hitta något elektriskt ljus och inte en enda ficklampa. Där finns inte heller de himlakroppar Gud gjorde vid skapelsen – ingen sol, ingen måne, inga stjärnor. Johannes berättar att himlen ska lysas upp av Guds härlighet. Dessutom ska han som kallade sig världens Ljus vara en evig lampa för Guds folk. Guds Lamm som en gång offrades för våra synder ska en dag vara Guds lampa för oss och ge ljus i all evighet.

Världens ljus, min väg genom livet är ofta mörk och farlig. Var mitt ljus under min jordiska pilgrimsvandring. Amen.

Meditations